

هادی امّت

برگزیده‌ای از سیره‌ی امام هادی

پژوهش رانک - خبرگزاری خوب

ناشر:	بهار نشر
مؤلف:	ابوالفضل هادی منتظر
گزینش مطالب:	واحدیز و هشتر شریعت‌داران
مدیر هنری:	ابوالفضل رنجروان
صفحه اولیه:	حسین ترکسی
توبت حبای:	سوم ۱۳۹۴
چاپخانه:	کوثر
تیراز:	۵۰۰ جلد
قیمت:	۱۸۰۰ تومان

بررسی:	دستورات فقهی
محتوی:	دستورات فقهی
محض:	دستورات فقهی
فرموده:	دستورات فقهی
سری:	دستورات فقهی
وتحفه:	دستورات فقهی
موضع:	دستورات فقهی
موضع:	دستورات فقهی
سند:	دستورات فقهی
ردی:	دستورات فقهی

هادی امت

برگزیده‌ای از سیره‌ی امام هادی

برگرفته از کتاب چهارده آینه خورشید

فهرست

سیره امام علی النقی	۷
مقدمه	۷
سرچشمه دانش	۹
دانای سر درون	۱۱
بر توسن سخن	۱۳
مهربانی های او	۱۵
با دانشوران	۱۷
سینای بخشش	۱۹
سخت کوش و بالنده	۲۱
بردبار و شکیبا	۲۳
تلاش برای نیازمندان	۲۵
گلبرگی از کرامات	۲۸
۱. خبر از مرگ	۲۸
۲. علاج متوكل	۲۹
۳. پیک مرگ	۳۱

۶ / هادی امت

۳۲.....	۴. رحلت پدر.....
۳۲.....	۵. گواهی از آینده.....
۳۳.....	۶. اعجاز بین راه.....
۳۶.....	۷. نشان امامت.....
۳۸.....	۸. درفش و آفتاب.....
۳۹.....	۹. جلال و شکوه.....
۴۱.....	۱۰. تکلم به زبان هندی
۴۱.....	۱۱. طلایی ناب.....
۴۳.....	برگی از دفتر آفتاب.....

سیره امام علی النقی

مقدمه

امام هادی میراثدار علم پیامبر خدا در دوران خود بود چه اینکه یکی از اساسی ترین محورهای امامت و از سترگ ترین پشتونه های آن، دانش امام است که بر اساس آن بشریت از کوره راه های نابودی رهایی می یابد. شخصیت علمی امام هادی از همان دوران کودکی و پیش از امامت ایشان شکل گرفته بود. مناظره های علمی، پاسخ گویی به شباهی های اعتقادی و تربیت شاگردان برجسته نمونه های برجسته ای از جایگاه والای علمی امام هادی است.

او در همان کودکی مسائل پیچیده فقهی را که بسیاری از بزرگان و دانشمندان در حل آن فرو می ماندند، حل می کرد. گنجینه ای پایان ناپذیر از دانش و چکاد نشینی در بلندای بینش بود. دشمن ساده اندیش به خیال در هم

شکستن وجهه علمی ایشان، مناظره‌های علمی تشکیل می‌دهد، ولی جز رسوایی و فضاحت ثمره‌ای نمی‌بیند. از این رو، به بلندی مقام امام اعتراف می‌کند و سر تسلیمه فرود می‌آورد!

با این همه، متوكل، طاغوت زمان امام، مانع نشر و گسترش علوم از سوی ایشان می‌شد و همواره در تلاش بود تا شخصیت امام بر مردم آشکار نشود. از این رو، امام را تحت مراقبت شدید نظامی گرفته بود و از ارتباط دانشمندان علوم و حتی مردم عامی با ایشان جلوگیری می‌کرد. دشمنان پرتوگیتی فروز آن آفتاب علم و معرفت را می‌دیدند و خفاش صفت با چشمانی شب‌زده به خیال شب‌پرستی. از فروزنگی اش چشم فرو می‌بستند و گاه با شمع به جنگ آفتاب می‌رفتند و مناظره به راه می‌انداختند. با این حال، امام با صبری بسی پیاز، لحظه‌ها را به کار می‌گرفت و تیرگی جهل را بانور دانش خود می‌زدود.